

1) Összeegyeztethető-e a hatodik irányelv ⁽¹⁾ 17. cikkében és 19. cikke (1) bekezdése első albekezdésének második részében foglalt rendelkezésekkel az, ha az ezen utóbbi rendelkezésben említett szubvenciókat abban az esetben is figyelembe veszik az előzetesen felszámított adó levonhatóságának megállapításakor, amikor az előzetesen felszámított adó kizárólag olyan tevékenységekhez használt javakra vagy szolgáltatásokra vonatkozik, amelyekre a hozzáadottértékadó egyébként levonható?

Amennyiben az első kérdésre adott válasz igenlő, a Regeingsrátt a következő kérdésekről is kéri a Bíróság döntését:

2) Összeegyeztethető-e a hatodik irányelv 19. cikke (1) bekezdése első albekezdésének második részében foglalt szubvenciókra vonatkozó rendelkezéssel az, hogy e rendelkezést – versenysemlegességi vagy más indokból – csak a tagállam által külön kijelölt egyes ágazatokban alkalmazzák?

3) Kiterjed-e a hatodik irányelv 19. cikke (1) bekezdése első albekezdésének második részében foglalt szubvenciókra vonatkozó rendelkezés hatálya az olyan anyagi támogatásra is, amelyet a régió folyósít a tulajdonában álló társaságnak azzal a céllal, hogy az a régió által közvetlenül is ellátható kulturális tevékenységet végezzen? Van-e jelentősége annak, hogy a támogatás az előbbi társasághoz a szintén a régió tulajdonában álló anyatársaságán keresztül érkezik?

⁽¹⁾ A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1977.6.13., 1. o.).

A Simvoulio tis Epikratias 2004. július 6-i végzésével az Ipourgos Ikonomikon és Proistamenos D.O.I. Amfissas kontra Charilaos Georgakis ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-391/04. sz. ügy)

(2004/C 273/34)

A Simvoulio tis Epikratias (Görögország) 2004. július 6-i végzésével, amely 2004. szeptember 14-én érkezett a Bíróság hivatalához, az Ipourgos Ikonomikon és Proistamenos D.O.I. Amfissas kontra Charilaos Georgikas ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Simvoulio tis Epikratias a következő kérdéstről kéri a Bíróság döntését:

Bennfentes információval rendelkező személyeknek tekintendők-e a bennfentes kereskedelemről szóló rendelkezések összehangolásáról szóló 89/592/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 1. és

2. cikke értelmében azok a 2. cikk (1) bekezdés egy-egy feltétele szerint minősülő személyek vagy személycsoportok, és tevékenységük egyúttal az ezen irányelv 2., 3. és 4. cikke szerinti bennfentes információ felhasználásának tilalmába ütközik-e abban az esetben, ha ezek a személyek egymás között az átruházott értékpapírok árfolyamának túlértékelését vagy annak mesterséges emelkedését eredményező, előre megállapodott tőzsdei ügyleteket kötnek?

⁽¹⁾ HL L 334., 1989.11.18., 30. o.

A Bundesverwaltungsgericht 2004. július 7-i végzésével az i-21-germany GmbH kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-392/04. sz. ügy)

(2004/C 273/35)

A Bundesverwaltungsgericht 2004. július 7-i végzésével, amely 2004. szeptember 16-án érkezett a Bíróság hivatalához, az i-21-germany GmbH kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Bundesverwaltungsgericht a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) Úgy kell-e értelmezni a távközlési szolgáltatások terén az általános felhatalmazásokra és egyedi engedélyekre vonatkozó közös szabályozási keretről szóló, 1997. április 10-i 97/13/EK ⁽¹⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelv (engedélyezési irányelv) 11. cikkének (1) bekezdését, hogy azzal ellentétes egy olyan engedélyezési díj kivetése, amelynek kiszámításánál a nemzeti szabályozó hatóság 30 éves időszak alatt előreláthatóan felmerülő általános igazgatási költségeit vették alapul?

2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén:

Úgy kell-e értelmezni az EK 10. cikkét és az engedélyezési irányelv 11. cikkét, hogy azok megkövetelik egy, az 1) kérdés szerinti díjat megállapító, díjkivetésről szóló határozat hatályon kívül helyezését, amelyet a nemzeti jog által biztosított lehetőség ellenére nem támadtak meg, ha a nemzeti jog a hatályon kívül helyezést megengedi, de nem követeli meg?

⁽¹⁾ HL L 117., 15. o.